

editorial

El primer mig segle de vida de la Maravella

L'orquestra Maravella commemora el cinquantè aniversari, una fita a la qual, desgraciadament, en el nostre país només arriben una mínima part de les institucions culturals. I diem «institucions culturals» i no «grups musicals» perquè és evident que la Maravella, després de cinc dècades posant la banda sonora a diferents generacions, ha ingressat en el selecte club dels col·lectius que sobrepassen els límits estrictament professionals, fins a esdevenir un patrimoni de tot el país, per sobre de les cojuntures temporals.

Nascuda a Caldes de Malavella amb músics locals la primavera del 1951, va anar conquerint

mercats: ara el gironí, ara el català; més endavant va aventurar-se a sortir a la resta de la Península i alguns països d'Europa. Malgrat l'envergadura que ha anat agafant a mesura que passaven les dècades, l'orquestra internacional Maravella ha continuat fidel als seus orígens i, malgrat que en l'actualitat la formen músics de molts indrets diferents, és a Caldes on continua tenint la seu i on fa sempre els assajos. Sardanes i ballables, aquests últims adaptats als ritmes de moda, però sempre amb un registre popular, han constituït el seu repertori. A aquesta cobla-orquestra, d'altra banda, se li ha de reconèixer el paper de plataforma que ha tingut per a músics i cantants que, un

cop superada una etapa de la seva carrera professional en aquesta formació, han aconseguit una ferma carrera individual.

Se'ns fa difícil imaginar una festa major de les comarques de Girona que tingui la pretensió d'una certa categoria i en què la Maravella no hagi format part del programa en un moment o un altre. Com és norma en els aniversaris, als convidats a la festa —que en aquest cas som tots, perquè la Maravella ens la sentim com una part nostra— ens toca desitjar felicitat a les desenes de persones que des del 1951 han fet créixer i han sabut mantenir aquesta institució gironina. Per molts anys, Maravella!

el lector escriu

Les cartes tramades a aquesta secció han deservit prioritats les que no excedeixin les 20 ratlles mecanografiades. És imprescindible que a l'original hi figurin el domicili, el telèfon i el número de DNI o passaport de l'autor. No es publicaran cartesignades amb pseudònims ni amb inicials. El Punt es reserva el dret de seleccionar-les i resumir-les quan ho consideri oportú. Els textos han d'adreçar al carrer Santa Eugènia 42, 17005 Girona o a lectorgi@elpunt.com

Caldes i els espantaocells

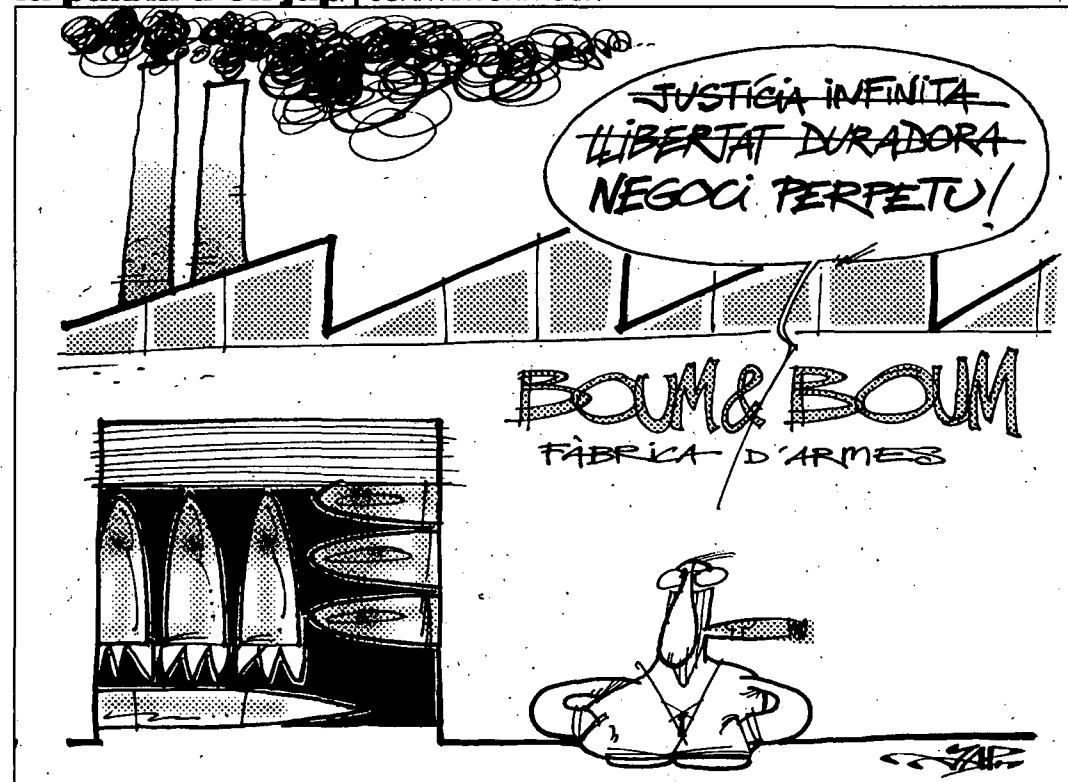
● Senyors, fa uns dies vaig llegir un article en un diari d'aquestes comarques segons el qual a la localitat de Caldes de Malavella s'havia aprovat una ordenança municipal contra els sorolls produïts per determinades màquines, les quals ni tan sols estan dins el nucli urbà, tal com estipula l'abans esmentada ordenança municipal, i ni tan sols contaminen el medi ambient, tal com s'acusa en l'abans esmentat article.

Voldria aclarir que per l'única i exclusiva cosa que serveixen aquestes màquines és per espantar ocells, quan els sembrats dels camps estan en l'època del seu màxim esplendor i així, d'aquesta manera, no haver de perdre gran part de la collita.

L'abans esmentada màquina es posa en funcionament a les 8 del matí i s'apaga a les 20.30 de la tarda, i fa una tirada cada un o dos minuts, amb un pet sec, i no cada 30 segons, com apunten els forasters, als quals tant molesta el soroll de l'esmentada màquina, i el senyor Tapi Carreres en el seu article, el qual també es va permetre el luxe de fotografiar la masia, sense tenir cap tipus d'autorització.

Solament voldria afegir, senyors, que on arribarem si ca-

la punxa d'en jap | JOAN ANTONI POCH

dascú no es dedica a cuidar-se de casa seva i dels seus problemes, ja que amb mentides i estupideses sembla ser que es tingui tot el dret del món a ficar-se dins la casa i la vida alienes i no deixar que la gent es guanyi la vida com bonament pugui, ja que precisament aquí, a Caldes de Malavella, sembla ser que l'ofici de pagès i de ramader els interessi, i molt, fer-lo desaparèixer, i en aquest cas és quan jo em pregunto: Per què?

Què passa, que ja no tenim dret a continuar amb les nostres arrels, i que per culpa d'uns nouvinguts, els quals per saludar aquell pagès que, segons creuen, els molesta amb males olors i amb ovelles i altres ani-

mals, els diuen «hijo de puta», «cabrón», i d'aquesta manera ja no podem ni tan sols treballar en pau i tranquil·litat, ja que sembla que aquests nouvinguts ens han de venir a imposar la manera en què nosaltres hem de fer la nostra feina. / JOAN MIR MIR. Caldes de Malavella (Selva)

On cal invertir, senyors bisbes?

● Després de llegir i veure per TV3 les manifestacions del bisbe de Mondoñedo i dels arquebisbes de Madrid i Burgos als mitjans de comunicació sobre Gescartera, voldria suggerir a les institucions religioses algunes consideracions. Seria

d'agrair que als seus fills parroquials, butlletins i revistes hi afegissin una nova pàgina amb el títol: *Economia-Inversions*. En aquesta pàgina haurien d'assessorar els «fidels» sobre les inversions més rendibles a la borsa.

Així, si fins ara alguns feligresos tenien dubtes sobre la moralitat d'aquests negocis, se'ls esvairien del tot. A més, de passada ens podrien informar sobre qui ens donarà més interessos, ja que els mateixos bisbes han dit que cal fer rendir els diners al màxim.

D'aquesta manera compliríem tots aquells passatges de l'Evangeli que ells han citat, com la paràbola dels talents i la del cent per un. Ei! Si

és que l'Evangeli continua vigent i és un norma d'ètica i un camí a seguir per a tots. És clar que corren nous temps i potser alguns textos sagrats s'haurien de posar al dia, tal com es fa amb les lleis i constitucions. Per exemple, quan Jesús diu al jove ric que per seguir-lo cal que ho vengui tot i ho doni als pobres, en realitat potser va dir: «Inverteix tot el que tens en negocis especulatiu i després reparteix els interessos als necessitats». O bé, allà on Jesús afirmava: «No amuntegueu tresors aquí a la Terra... perquè allà on tens el tresor hi tindràs el cor», caldria posar-hi: «Apiloneu tants diners com pugueu en bancs i caixes perquè així, després, amb els guanys ajudareu millor els pobres».

És igual que, mentre espereu els rèdits, els pobres ja hagin anat morint de gana a milers! O també potser convindria canviar el text que parla de les guineus que tenen cau i els ocells, niu, però que el Fill de l'Home no té on reposar el cap. Diria millor: «El Fill de l'Home té un palau episcopal, un cotxe a la porta, una taula ben parada, servidors...»

I si l'Església rescindeix contractes a professors de religió perquè la seva vida no es correspon amb la doctrina que ensenyen potser també caldria demanar que alguns predicadors insignes de l'Evangeli fossin apartats dels seus càrrecs perquè la seva actuació tampoc no segueix els criteris de l'Evangeli i fan apologia del capitalisme i de les riqueses.

Moltes gràcies per haver-me ajudat a treure'm un pes de consciència. / ANTONI RAMOS. Girona (Gironès)

EL PUNT

COMARQUES GIRONINES. Carrer Santa Eugènia, 42. 17005 Girona. Tel. 972 18 64 00. Fax 972 18 64 20. Director de l'Edició: XEVI SALA I PUIG. Caps de Secció: PEPA BOUIS I CARLES RIBERA (Comarques); NARCÍS GENÍS (Cultura); MARTÍ AYATS (Esports); MANEL LLADÓ (Fotografia); JOSEP PUIGBERT (Alt Empordà). Redacció: PURI ABARCA (Política); NÚRIA ASTORCH (Ensenyament / Solidaritat); FIDEL BALÉS (Judicial); TEIA BASTONS (Economia); MÓNICA CABRILJA (Sanitat / Turisme); TINA CASADEMONT (Art); XEVI CASTILLÓN (Universitat); RAMON ESTEBAN I IMMA BOSCH (Cultura / Espectacles); TURA SOLER I SILVIA BARROSO (Policial / Successors); ROBERT CARMONA I MARC BATALLER (Alt Empordà); JORDI GAMERO I JOAN TRILLAS (Bast Empordà); DAVID BRUGUÉ, MARIA ANGELS PAGÈS I MONTSE BARRERA (Gironès i Pla de l'Estany); ANNA PUIG I ALBERT VILAR (Selva); JORDI CASAS I JOSEP MARIA SEBASTIÀN (Garroba, Ripollès, Cerdanya); TONI ROMERO, JOAN PUNTÍ, LLUÍS SIMON, NURI FORNS, JOSEP MARIA PUIG (Esports); MONTSE MARTÍNEZ, PERE GORGOLL I MARIA PÉREZ (Aiguà), MIQUEL RUIZ, EUDALD PICAS I JOAN SABATER (Fotografia). Publicitat: EVA NEGRE. Consell Editorial: NARCÍS-JORDI ARAGÓ (president), ESTEVE VILANOVA (vicepresident), SILVIA ALBERTÍ, CARLES BARBA, ADRIANA CASADEMONT, JOAN CARLES CODOLÀ, PEP COLLELLEDMONT, JOAN DOMÈNECH, FRANCESC FERRER, MARIA ROSA FONTE, ANTONI GÜELL, DAVID MARCA, JOSEP MATAS, MANEL MESQUITA, JAUME PINYOL, MARIANA DE PUIG, JOAN RIBAS, SEBASTIÀ SALELLAS, CRISTÓBAL SÁNCHEZ, JOAN TORRES, XAVIER CORTADELLAS (secretari).